

gjeringsens Begne dog ikke er bleven fuldt rigtig opfattet af ham. Det ærede Medlem udtalte og gjentog, at Regjeringen havde udtrykkelig nævnt fem forskellige Punkter, som den ikke kunde gaa ind paa. Det er ganske rigtigt, men det ærede Medlem spøiede ikke til, hvad jeg bad udtrykkelig bemærket, at Regjeringen kun fremhævede de Punkter, som efter dens Overbevisning vare uantagelige ikke alene for den nuværende Regjering, men for enhver Regjering, der er sig bevidst, hvad den skylder sin Stilling. Det ærede Medlem er altsaa ikke berettiget til at drage den Slutning, at, naar jeg kun har nævnt disse fem Punkter som havende en særlig Betydning for Regjeringen, at der saa ikke er andre Punkter, som kunne have en meget stor Betydning for Regjeringen. Jeg tror, at det ærede Medlem ligesom Thinget overhoved kun maatte sætte Pris paa, at Udtalelserne fra Thingets Medlemmer ved denne 1ste Behandling af Finantslovsforslaget her i Salen fremtraadte saa lidt paavirkede af Hensyn til den nuværende Regjering som muligt, og det er særlig Grunden til, at jeg ved Udtalelsen paa Regjeringens Begne nævnte disse fem Punkter og kun disse fem.

Tessén: Jeg takker den høitærede Conseilpræsident for den sidste Udtalelse, som yderligere har bestyrket mig i ogsaa fremdeles at sætte mit Haab til, at den høitærede Regjering vil fremfor Alt lade det være sig magtpaaliggende, hvad der er i høi Grad nødvendigt til Landets Forsvar. Jeg har hidtil ikke noget Dieblit tvivlet om det, og jeg vil ikke opgive Haabet om, at det er Regjeringens varmeste Beslutning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Der har i det andet Thing været stillet et saa stort Antat Undringsforslag til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets Budget, og saa mange af dem ere blevene vedtagne, at det ikke er forunderligt, at man hyppig under den igaar og i Dag her førte Forhandling er kommen tilbage til Poster vedrørende dette Ministerium. Særlig fremdrog et æret Medlem for 2den Kreds (Schlegel) en lang Række af Poster under det nævnte Ministerium, som han gjorde til Gjenstand for forskellige Bemærkninger, hvilke jeg i det Sele taget kan henholde mig til. Der var enkelte Punkter, hvor jeg ikke er ganske enig med det ærede Medlem, men da Sagen vil komme for i dens Enkeltheder ved 2den Behandling finder jeg ingen Anledning til i dette Dieblit at gaa nærmere ind derpaa. Jeg anser det imidlertid for rigtigt strax i Dag at knytte nogle Bemærkninger til et Par af de Konti paa Finantsloven, som ere omtalte af det ærede Medlem for 9de Kreds (N. Rasmussen). Jeg tilstaaar, at jeg gjør det ikke med stort Haab om at kunne overbevise det ærede Medlem eller med stort Haab om

overhoved at kunne udøve nogen Indflydelse paa hans Opfattelse af Sagen, thi det ærede Medlem indlevede sine Bemærkninger med en almindelig Betragtning over den nuværende Stilling og den Riv og Splid, der delte det hele danske Folk i forskellige Leire, og opfattede saa det Spørgsmaal, hvorfra alt dette kom. Under den videre Udvikling deraf forekom det mig, at det ærede Medlem var ved at rage noget uklar med sin egen Opfattelse, og da sagde han dette: Sa, en Mening er en Mening. Saa ubestridelig dette i og for sig er, saa sørgeligt er det som Resultat af en Undersøgelse af den almindelige politiske Stilling, og jeg tvivler derfor ikke om, at det Resultat, hvortil det ærede Medlem kom under de almindelige Betragtninger, ogsaa vil gjentage sig med Hensyn til de to Punkter, jeg nu skal tillade mig at fremdrage, saa at han ogsaa overfor, hvad jeg vil anføre, vil komme til det Resultat: Sa, en Mening er nu altid en Mening. Det ene af de Punkter, som det ærede Medlem fremdrog, og som er et af de Punkter, som vare nævnte af den høitærede Conseilpræsident, var det kongelige Theater. Her stillede nu det ærede Medlem Sagen paa sin Maade. Han sagde og gjentog ofte, at Spørgsmaalet var blevet dette, om Theatret skulde drives, koste, hvad det vil. Naar man tager disse Ord i Betragtning, skulde man tro, at det Spørgsmaal, der nu forelaa, var reist af Regjeringen ved en umaadelig stor Begjæring om Tilskud til det kongelige Theaters Drift. Enhver veed jo, at det ikke forholdes sig saa; Enhver veed jo, at det ikke er Regjeringen, der er afvegen fra sine tidligere Forslag, idet den forelagde Budgettet for det kongelige Theater, men at Striden er opstaaet derved, at man paa et andet Sted har fundet det rigtigt paa Finantsloven at vedtage en Bestemmelse om, at det kongelige Theaters Drift skulde standses fra den 1ste Juli o: ved Theateraarets Udgang. Derfor ere de Betragtninger, som det ærede Medlem endvidere fremfattede, ikke ganske kræffende, efterham det ærede Medlem ikke har stillet Spørgsmaalet ganske rigtigt. Skal dette Spørgsmaal stilles rigtigt, saa maa man, naar man taler om de Udgifter, som kræves og de Udgifter, der have været gjorte ved Theatret, ikke tage det Udgangspunkt, som det ærede Medlem tog, men saa maa man erindre sig, at da Theatret overgaves til Driften, det nye Theater nemlig, manglede der Driftskapital og Driftsmateriel, og at det har været en uafviselig Nødvendighed for, at Theatret kunde bruges, for at der kunde spilles paa det kongelige Theater og saaledes skaffes Indtægter af det, at gjøre Udveie for disse uundgaelige Gjenstande, jeg nylig har nævnt. Naar man taler om de Udgifter, Theatret har krævet, maa man ikke overse dette Moment. Dernæst tror jeg heller ikke, at det er ganske billigt at overse de Oplysninger, jeg har givet i det andet Thing om, hvorledes for Dieblifket Theatrets finantsielle Status er.